80ste Jaargang. — Nr 49. Abonnementsprijs : fr. 15,00 per jaar — 30 centiemen het nummer Zaterdag 8 December 1934.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel . . . . . fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincienieuws . . . . . fr. 2,00
KLEINE AANKONDIGINGEN :
Van 1 tot 4 regels . . . . fr. 3,50
Elke regel meer . . . . . fr. 0,75

BUREEL & REDACTIE:
DRUKKERIJ COLLÉE
REGULIERENWAL (Steenderpoort)
— TONGEREN —
Postchek Nº 8/855. — Telefoon 12.

Welke bladen leest gij ?

De tijd nadert waarop men van alle kanten voor allerlei dag- en weekbladen een plaats in uw huiskring zal trachten te veroveren.

Wij houden eraan U bij deze gelegenheid te vragen een trouw abonnent van « Postrijder » te blijven en voor uw blad nieuwe lezers bij te werven.

De prijs is zeer matig, en uw blad heeft reeds een lange, welvervulde loopbaan achter den rug. Na zoo lang voor de verdediging der katholieke belangen gestreden te hebben, kan « Postrijder » de oude spreuk verhalen : « Ouderdom verplicht » : dat is te zeggen dat hij de principiën kent, om te voldoen aan de eischen van een goed, katholiek weekblad. Wij zullen trachten voldoening te geven in opzicht van informatie, zowel als van godsdienstige, zedelijke strekking.

In zekere huiskringen ontvangt men meer dan een dag- en weekblad. De goedkoope prijs der produkten van de drukpers in ons land laat dit toe. Wij hebben daar niets tegen, en zoeken geen andere bladen te verdringen, op voorwaarde, dat die bladen een goede strekking in opzicht van geloof en zeden vertegenwoordigen.

Dit laatste blijft immers een voornaam punt dat bij beraabonneering dient onderzocht. Men hoort inderdaad jaarlijks van de predikstoel afleezen het groot sermoen van Mgr. den Bisschop over de zorgen ten aan het Geloof. Daarin wordt het een zwaar fout geheeten de bladen vijandig aan het geloof geregeld te lezen of er zich aan te abonneeren. Want zegt de vermaning van Hgw. den Bisschop, « de lezing dier bladen giet drop voor drop een vergif in de ziel, dat doodelijk is voor het geloof ».

Bij deze verheven uitspraak zullen wij iets bijvoegen : men kan zo slechts verwateren met een lang commentaar eraan te knoopen. Wij hopen dat onze getrouwe abonnenten en lezers ons voor 1935 hun trouw zullen blijven, en ons zelfs in hun kring hunner vrienden zullen doen winnen.

Een zoo oud blad ? Ja waarom niet, o geling ? U hebt toch het oude versje niet vergeten waarin staat :

Eer de grijsheid,
Leer de wijsheid,
Van den man der hooge jaren
Hij kent voordeel en gevaren....

Had men dit versje goed op 't oog gehouden wanneer men in haast allerlei proefnemingen deed in organisatie van Staat en maatschappij, wanneer men zich het brouwsel door de zucht naar het nieuwe, dan zouden thans zoo groote moeilijkheden niet aan allen kant oprijzen.

Dus ook als ge droomt van nieuwigheden, lees uw blad « De Postrijder ». Al is hij oud en bezadigd, toch zal hij op de zaken, de personen en gebeurtenissen een kijk geven, die misschien nieuwer is, dan dien ge elders vindt. Wij kunnen dit bewijzen door zekere artikelen in den laatsten tijd in onze kolommen verschenen.

Leest en verspreid POSTRIJDER.

Wij danken U daarom bij voorbaat.

Belgiëen het nieuw Ministerie

In ons vorig nummer gaven we de verklaring van den Eersten Minister bondig samengevat.

Geeft deze verklaring voldoening ? We hebben reeds een uiteenzetting gegeven van onzen geleerden medewerker P. D., nopens de eischen en wenschen van onzen landbouw.

In tal van andere opzichten stoot men eveneens op vele eischen en wenschen

Die overeen te brengen : te midden van alle hinderpalen en moeilijkheden een weg te zoeken, dat is het werk der regeering.

Zeer moeilijk is deze taak en de uitslag van de ontworpen maatregelen is dikwijls onzeker.

Een der grootste moeilijkheden spruit voort uit de onbestendigheid van de parlementaire meerderheid.

De vertegenwoordiging door de kiezers naar Kamer en Senaat gezonden bestaat uit katholieken, liberalen en socialisten, zonder van een paar andere groepjes te gewagen. De twee eerste partijen hebben de regeering samengesteld en haar volmacht gegeven om een zekere taak te vervullen. De regeering zou ongetwijfeld veel sterker zijn, indien een enkele partij machtig genoeg was om alleen te regeeren.

Dit is een gebrek van de evenredige volksvertegenwoordiging. Maar het is een verzekering voor de vrijheid, voor de rechtvaardige behandeling van den burger.

Rechtvaardige behandeling ! We bedoelen een betrekkelijke rechtvaardigheid, want in onze ondermaansche wereld is alles betrekkelijk.

In zooverre dat steeds waarheid blijft het woord van Virgilius :

« O fortunatos nimium si sua norint bona ! »

Wat zouden zij gelukkig zijn, indien zij hun goederen kenden.

* * *

Een lezer wij in een blad dat de politiek verdedigt van een klein groepje, dat zijn steun diende te verleenen aan de groote katholieke Staatspartij, een reeks beleedigingen tegen België, omdat het ministerie niet naar zijn zin uitviel.

Wat heeft nu België, het Land, dat blijft, hetzij een ministerie aftreedt of opnieuw samengesteld wordt, te maken met de daden van het een of ander ministerie ? Geven de daden van zulk ministerie aanleiding tot kritiek, men late het aan de ministers hooren.

Het kwastie zijnde groepje heeft daartoe wel een paar afgevaardigden naar Brussel gezonden. Daar zwijgen ze doorgaans, omdat men hun te spoedig op hun karreken zit, als ze zich even laten hooren.

Maar indien dan wijsheid kan intreden, als beter beleelde sprekers hun op hun dwalingen wijzen, waarom bedenken ze niet dat België, het land dat ze hoonen, het eerste was dat de evenredige vertegenwoordiging invoerde, en onder de weinige landen telt waar deze eerlijk toegepast wordt. En dit, beteekent ? Wel dat zonder dit stelsel, dat kleine groepje geen enkel afgevaardigde te Brussel zou hebben. En dan zou het kleine groepje de kracht missen om te schreeuwen dat « België alle goede zaken in het gezicht slaat ». Neen, alleen in België, kan een zoo klein groepje als dat waarom het gaat van tel wezen. want België is en blijft het land der vrijheid !

Het Landbouwvolksonderwijs

DE GRONDSLAG IS EEN GOED LAGER ONDERWIJS.

Het onderwijs is de hofboom van allen vooruitgang. Wat het algemeen onderwijs betreft, voor de massa : nijverheidswerklieden, landbouwwerklieden, kleine landbouwers, ambachtslieden, kleine neringdoeners, enz. volstaat een grondig lager onderwijs. Zij moeten ten minste goed kunnen lezen, schrijven en rekenen. Dit is aan iedereen volstrekt noodig om zich in de nederigste toestanden, uit den steek te trekken, zonder dagelijks verplicht te zijn de hulp van meer bevoegden in te roepen. Begrippen van teekenkunst, meetkunde, enz. zullen hun ook in veel gevallen van groot nut zijn. In ons tweetalig land, is het aanleeren van de beginselen der tweede landstaal, ten minste in voldoende mate om zich te « kunnen behelpen » van het grootste belang. In het zuiden van Limburg gaat immers een groot deel van het werkvolk en velen onzer landbouwwerklieden, meiden, enz. in het naburige Walenland den kost verdienen en sinds uttelijke jaren trekken talrijke boerengezinnen, voornamelijk jonggehuwden, naar Wallonië om er een boerderij uit te baten. Bedenkt het groot bezwaar voor al deze uitwijkelingen van de taal der streek niet te kennen : bedenkt hoe vernederend voor hen, en hoever zij ten achter staan tegenover degenen die hun zaken met de inwoners der streek vlot kunnen bespreken. Wij weten wel dat een groot getal onzer volksvleiers, onzer politiekers, zoogezegde volksmannen, uitbazuinen, dat ons Vlaamsch volk de tweede landstaal niet noodig heeft. Dit wordt gaarne aanhoord omdat het gemakkelijk is maar de rijpe ondervinding doet anders denken. In 't algemeen gesproken steunt het vakonderwijs op een degelijk algemeen onderwijs. Om met vrucht het vakonderwijs te volgen, moeten onze jongens eerst en vooral een voldoend algemeen onderwijs bezitten. Dit wordt aangeleerd in de lagere scholen. Van daar het belang van voortreffelijke schoolinrichtingen, van bekwame en ijvervolle onderwijzers op den buiten. Hierop kunnen wij niet genoeg de aandacht vestigen van de bevoegde overheden, namelijk van de gemeente besturen.

* * *

Het landbouwvolksonderwijs begrijpt de lessen en voordrachten aan volwassenen, de lagere landbouwafdeelingen en de gewestelijke landbouwscholen.

LESSEN EN VOORDRACHTEN.

De lessen en voordrachten aan volwassenen worden onderverdeeld in lessen over bieënteelt, over kleinveeteelt, over Landbouwkunde. Dit onderwijs wordt gegeven door de StaatsIandbouwkundigen, de Veeteeltconsulenten, de landbouwingenieurs, de veeartsen en door gediplomeerde specialisten in bieënteelt en kleinveeteelt. Het bestaat uit een beperkt getal lessen, en handelt over bepaalde onderwerpen, van plaatselijk, actueel en praktisch belang. Het is gewoonlijk te danken aan het initiatief van plaatselijke overheden : gemeentebesturen of lokale landbouwvereenigingen, en wordt bezoldigd door het Staatsbestuur.

LAGERE LANDBOUWAFDEELINGEN.

De lagere landbouwafdeelingen of nascholoische landbouwleergangen worden gegeven door onderwijzers die eene normale Landbouwschool gevolgd en het uitgangsdiploma verworven hebben. Het programma voorziet twee reeksen ieder van 60 tot 100 lesuren, te verdeelen op twee studiejaren. Het eerste studiejaar wordt besteed in hoofdzaak aan den eigenlijken landbouw, d. i. de plant met al wat erop betrekking heeft. Het tweede studiejaar aan het vee en al de vercischten van eene goede veeuitbating. Men kan dus zeggen dat het een volledig landbouwonderwijs is van den lageren graad. Als dusdanig is het in den grond theoretisch, doch om meer belangstelling te verwekken, haalt men zooveel mogelijk praktische wenken bij. Dit onderwijs is in 't bijzonder ingericht voor de jongens die de school slechts even verlaten hebben, doch de volwassenen worden ook aangenomen. Deze afdeelingen worden tot stand gebracht op aanvraag van een plaatselijk schoolkomiteit dat zorgt voor lokaal, vuur en licht ; de andere kosten worden door Staat en Provincie gedekt. Zoo staat het ook met de gewestelijke scholen.

GEWESTELIJKE LANDBOUWSCHOLEN.

Het onderwijs in de gewestelijke landbouwscholen wordt in den regel gegeven door leeraars die beschikken over een diploma van hoogere studiën. Alhoewel het programma, zooals voor de lagere landbouwafdeelingen, slechts twee studiejaren, en omtrent een gelijk getal lesuren voorziet, is het toch uitgebreider en grondiger, en het wordt wetenschappelijker afgewerkt. Het is dan ook ingericht voor meer gevorderde leerlingen, namelijk voor degenen die reeds een volledige lagere landbouwafdeeling volgden. Dienvolgens is het de bedoeling in deze scholen de leerlingen samen te brengen van verscheidene lagere landbouwafdeelingen van dezelfde streek ; nochtans andere aanhoorders zijn niet uitgesloten. Het onderwijs heeft voor strekking de theoretische en praktische noodwendigheden van de streek. Zooals voor de lagere landbouwafdeelingen vindt het onderricht, 's avonds in den wintertijd plaats, om de werkende menschen toe te laten het ook te genieten.

Om goede vruchten af te werpen moet het vakonderwijs zoo aanschouwelijk mogelijk zijn.

Het volksonderwijs heeft voor kenmerk dat het in de onmiddellijke nabijheid der belanghebbenden gegeven wordt.

INRICHTINGEN-AANBEVELINGEN.

Het landbouwvolksonderwijs wordt in den regel ingericht en bestuurd door den Rijkslandbouwkundige der omschrijving en staat onder zijn toezicht. De bijwoning is vrij en kosteloos.

Wij dringen bij de belanghebbenden aan, om de gelegenheden die zich voordoen te baat te nemen ; wij doen een warmen oproep op de ouders om hun zonen aan te zetten de landbouwlessen te volgen, want het is voor onze landbouwbevolking een gelukkige gelegenheid om hun vakkennissen uit te breiden, en zoo doende beter gewapend, de geweldige hedendaagsche crisis te doorworstelen.

Uit al hetgeen wij hooger zegden, blijkt klaar en duidelijk dat onderwijzers en landbouwdeskundigen moeten samenwerken, hand in hand moeten gaan om onze landbouwers tot bekwame vakmannen op te leiden.

P. D.

* * *

GEWESTELIJKE LANDBOUWSCHOLEN.

1e Millen. — De lessen der Gewestelijke Landbouwschool beginnen op Maandag, 10 December, te 5.30 u. en worden gegeven Maandag, Dinsdag en Woensdag van 5.30 tot 7.30 u. Lokaal : Gemeenteschool.

2e St-Huibrechts-Hern. — De lessen der Gewestelijke Landbouwschool beginnen op Woensdag 12 December, te 5.30 u. en worden gegeven Woensdag, Donderdag en Vrijdag van 5.30 tot 7.30 u. Lokaal : St-Hubertuszaal.

De lessen worden gegeven door ingenieurs en zullen aangepast zijn aan de streek en aan de tegenwoordige omstandigheden.

De bijwoning is kosteloos.

Inschrijving op den dag der opening.

Boeren uit het omliggende laat deze gelegenheid niet voorbijgaan ; bekwaamt U in uw vak ; 't is het beste middel tegen de crisis.

Oudheidkunde.

ONDERAARDSCH TONGEREN.

Vondsten der laatste week. — Naarmate de werken vorderen, zien de geduldige toeschouwers met verbazing, meer en meer, de grootsche substructies van het Romeinsche Tongeren in het daglicht opdoemen.

Talooze muren die eeuwenlang in den grond bedolven liggen, die dagteekenen uit een tijd toen er elders in onze steden geen spoor van gebouw bestond, worden blootgelegd en doorboord, en geven een massa Romeinsche afbraak, die steeds meer en meer deze constatatie : Tongeren in den tijd,

« Toen Rome nog de kroon op had »,

was waarlijk een groote stad, de groote stad van het Noorden.

Dit bleek tijdens de afgeloopen week weerom, voornamelijk in Kruisstraat. De straat heeft een lengte van 185 meters van af Groote Markt tot aan Kruispoort, en daarvan waren slechts 115 meters doorgegraven, bij het ter pers gaan. Op deze lengte moest men 12 Romeinsche muren doorboren. Echt Romeinsche, geen twijfel blijft mogelijk, tegenover de bewaarde specimens van bouwmaterialen en van andere vondsten in het stedelijk museum bijeengebracht. Men zal dus toegeven, dat in deze straat, de gebouwen aan elkander raakten.

Ofschoon de diepte der rioleeringsbreizen 2.40 tot 2.70 m. bereikte, daalde de spade niet overal diep genoeg, om de fondeeringen bloot te leggen. Wel kon men vaststellen, dat de Romeinsche gebouwen dezer straat niet met een vrije laag silexbrokken begonnen. Dit is belangrijk, want tijdens de eerste periode der Romeinsche overheersching, begon de bouw met een laag vrije blokken, zonder kalkverbinding. Wij hebben bij gelegenheid, en meer dan eens, op zóó gebouwde muren gewezen, b.v. waar er spraak is van de uitmonding van Kielenstraat in Maastrichterstraat. Hier in Kruisstraat, ontbreekt deze karakteristiek. We zitten hier overigens in het Centrum, niet alleen van de eerste Romeinsche omheiming, maar ook van de verkleinde stad der 4e eeuw ; doch Ammianus Marcellinus, een tijdgenoot van keizer Juliaan, (4e eeuw), heet ook dit verkleinde Tongeren nog « een groote en rijke stad ».

Een kleine opsomming van eenige merkwaardigheden, die we in Kruisstraat te zien kregen, en die misschien in geen eeuw meer, de stervelling op zoo ruime schaal zal zien blootleggen, mag hier wel volgen.

Wanneer men als vertrekpunt neemt de zuiveringsschouw der Groote Markt tegenover de Kruisstraat, ontmoet men daar eerst op een zestal meters van weerszijden der schouw de duidelijke sporen van een groote brandverwoesting, die men op meerdere plaatsen in de Kruisstraat ook aantreft, b.v. in de nabijheid der Nieuwstraat, enz.

Op 17 m. afstand van gezegde schouw ontmoet men een muur van 0.58 cm. dikte, dan 8 m. verder een anderen muur van 1.10 m. dikte. Met dezen muur beginnen de onderaardsche gebouwen van een machtige villa, waarvan de resten zich op een afstand van 37 m., onder de straat uitstrekken, en waartoe de welbekende onderaardsche verwarming of hypocaustum behoorde. Was dit de grootste afmeting der villa ? Dit kan men niet bevestigen, daar de baan meer Noordwaarts dan Kruisstraat liep, en het dus goed mogelijk is dat de villa haar grootste lengte van Noord naar Zuid had. In alle geval, zooals de overblijfselen der villa voor ons lagen, konden we waarnemen : een onbekend, ontzagkolijk gedeelte van het hypocaustum dat zich tot tegen en onder de stoep van de Zuidzijde der Kruisstraat uitstrekte. Dan volgden verder een dikke bevloeiing in witgrijs cement, en een andere in rooden kalkmortel, met een boord in mooi marmermozaïek omraad. Stukken van deze bevloeiingsmortel en van de mozaïek werden naar het museum overgebracht, alsook een groote marmerplaat, die eveneens tot omzooming of tot een drempel gediend had.

Zonder van de pijlers en muren en van het hypocaustum te gewagen, moest men vier muren van deze villa doorsnijden, waarvan een in overhoeksche snede. Deze muur moest dan ook op groote lengte weggebroken worden. Op 5 m. verder bereikt men de zuiveringsschouw Nr. 2. Op 2 m. voorbij deze schacht stoot men weer op een anderen Romeinschen muur. Hier is men reeds tegenover de Nieuwstraat. Men mag den naam dier straat niet, zooals oppervlakkige plaatsnaamkundigen of etymologen, latterlijk opnemen. « De straat is slechts betrekkelijk nieuw », schrijven Ulrix en Paquay, en bewijzen dan met teksten, dat ze reeds bestond in de 14e eeuw. We zullen eraan toevoegen : minstens een gedeelte dier straat klimt op tot den hoogsten oudtdom. Immers, waar de riool der Kruisstraat het Westelijk hoekhuis der Nieuwstraat nadert, doorsneed men een schoonen Romeinschen kiezel, die ongeveer 6 m. breedte had, en die in het midden nog een boogronding vertoonde. Deze kiezel loopt van Zuid naar Noord. Daar thans de Zuidzijde van Kielenstraat een aaneengebouwde rij huizen vertoont, en de vermelde kiezel hier minstens tot de Hondstraat en waarschijnlijk tot aan de Koninxheimerbaan moet doorloopen, vormeerdert deze ontdekking alweer, met een eenheid, het schaakbord der straten van het Romeinsche Tongeren.

Voorbij de Nieuwstraat, tot aan de zuiveringsschacht Nr. 3, ontmoetten de gravers nog zes verschillende Romeinsche muren. Twee dezer muren bevonden zich tegenover het huis Nr. 28, en waren slechts 90 centimeters van elkaar verwijderd. Dan volgde een muur dien men schuins moest doorsnijden en dien men bijgevolg op ongeveer 5 m. wegkapte. Dan kwamen twee muren van 58 cm. op een afstand van 4 m. van elkander. De laatste dezer twee muren vertoonde een groote nis waarvan men de bestemming niet kon vaststellen. Men dacht eerst met een overblijfsel van den stookoven (praefurnium) van het tweede hypocaustum, — dat zich onder Kruisstraat bevond, — te doen te hebben, doch dit bleek onjuist. Nog een goede drie meter Westwaarts van dezen muur met nis, bevond zich een muur met de geringe dikte van 40 cm.

Hiermede naderen we, op een afstand van 6 m. de zuiveringsschouw Nr. 8.

We hebben zoodoende een klein overzicht gegeven van de overblijfselen die men in het eerste gedeelte der Kruisstraat ontmoet. Dat het doorboren van al deze muren en vloeren de werken van den aannemer zeer vertraagde, behoeft niet gezegd ; want de mortel der vloeren was zoo hard als de muren. En in onze vorige overzichten hebben we herhaaldelijk de ongemeene hardheid der Romeinsche bouwmaterialen, de bekwame bouwtechniek der wereldheerschers doen uitschijnen. Na zooveel eeuwen, schijnen ze ons nog gedurig te herhalen : « Hier heerschte het volk der Urbs aeterna, der Eeuwige Stad ».

G. S.

De personen die een abonnement op « DE POSTRIJDER » nemen voor het jaar 1935, ontvangen het blad kosteloos van den dag hunner inschrijving tot 31 December aanstaande.

DE REDACTIE.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

Belangrijke verklaringen. — De Fransche minister van buitenlandsche zaken, M. Laval, legde in het Fransche Parlement eenige belangrijke verklaring en af, waarin hij de politiek van zijn land, in eenige groote trekken, omschrijft.

De verklaringen van den minister van buitenlandsche zaken van een groot land zijn steeds van groot gewicht, en daarom dient nadruk gelegd op de vredeliewende strekking van Laval's verklaringen.

Onder meer, zegt M. Laval met nadruk, dat hij trouw blijft aan den Volkenbond, « waarvan de ontwikkeling de onmisbare voorwaarde tot instandhouding en bevestiging van den vrede daarstelt ».

Hij heeft daar bijgevoegd, dat hij de politiek der overeenkomsten van land met land verwerpt, en partijganger is van algemeene overeenkomsten waartoe elk land kan toetreden.

Onder toejuichingen van de Kamer heeft hij verklaard dat « het schoonste menschelijk werd thans bestaat in het verwezenlijken van de beperking en vermindering der internationale bewapening ».

Wat de Saarkwestie aangaat verklaarde Laval dat Frankrijk desnoods troepen zou zenden om de orde te herstellen, doch hij hoopte dat in dit geval Frankrijk met alleen zou zijn om deze politiemaatregelen door te voeren.

Eindelijk deed hij uitschijnen dat de enge samenwerking tusschen Frankrijk en Engeland een wezenlijken waarborg was voor den vrede in Europa.

* * *

De laatste verklaring, en die rakende den Volkenbond, doen beseffen dat wij hier bepaald een vredesklok hooren luiden.

Immers men zou te vergeefs beroep doen op Engeland indien men dit land voor aggressieve doeleinden meende op sleeptouw te nemen. En anderzins de politiek van den Volkenbond is geen andere dan de groote politiek van den Vrede.

DE SAARKWESTIE.

In de bovenstaande nota over de verklaringen van den Franschen minister van buitenlandsche zaken, wezen we erop dat hij rakende de Saarkwestie spreekt van de mogelijkheid van troebelen, die het Fransche leger zouden verplichten de grens van het Saargebied te overschrijden.

Wat wordt daardoor bedoeld ? Niets anders dan een aanvallend binnenrukken der Duitsche nazi's die de volksstemming zouden willen ongedaan of nutteloos maken.

Maar dit binnenrukken is niet waarschijnlijk, daar de Hitlerianen voel kans hebben de meerderheid in die stemming te behalen, en hun doel dan zonder moeite bereiken.

Gelijk wij reeds, meer dan eens, in de kolommen van « Postrijder » hebben doen uitschijnen, wij meenen dat de zaken in de Saar een normaal verloop zullen hebben, en dat de vrede niet zal gestoord worden.

Inderdaad, een Comiteit van drie afgevaardigden van den Volkenbond vergaderde te Rome om met afgevaardigden en experten van Duitschland en Frankrijk te overleggen welke waarborgen gegeven zullen worden, ingeval de volksstemming ten gunste van Duitschland uitvalt, en het Saar-Landschap tot Duitschland terugkeert.

Een volledig akkoord desaangaande werd door de afgevaardigden van Duitschland en Frankrijk, met medewerking van de drie leden van den Volkenbond bereikt, en onderteekend.

Dit wijst vooraf op een vreedzaam verloop der zaken.

WAT IS HET SAARGEBIED ?

Dit gebied waarvan de inwoners, zooals het laatste nummer van « Postrijder » aangeeft, op 13 Januari aanstaande, over hun politieken toestand zullen beslissen, ligt ten Noorden van Elzas-Lotharingen op beide oevers van de Saar, een bijrivier van de Mozel. De oppervlakte van dit gebied